

שלשה דרכים לקידושין

The fact that something results in Ishut, doesn't mean that it's an act of Kiddushin

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ד עמוד ב

ובעלה - מלמד שנקנית בביאה. והלא דין הוא: ומה יבמה שאין נקנית בכסף - נקנית בביאה, זו שנקנית בכסף - אינו דין שנקנית בביאה! אמה העבריה תוכיח, שנקנית בכסף ואין נקנית בביאה. **מה לאמה העבריה שאין קנינה לשום אישות, תאמר בזו שקנינה לשום אישות? ת"ל: ובעלה.** ולמה לי קרא? הא אתיא לה! אמר רב אשי: משום דאיכא למימר מעיקרא דדינא פירכא, מהיכא קא מייתית לה? מיבמה, **מה ליבמה שכן זקוקה ועומדת, תאמר בזו שאין זקוקה ועומדת? תלמוד לומר: ובעלה.**

Why focus on פדיון הקדש?

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ה עמוד א

ומנין שאף בשטר? ודין הוא: ומה כסף שאין מוציא - מכניס, שטר שמוציא - אינו דין שמכניס. **מה לכסף שכן פודין בו הקדש ומעשר שני**, תאמר שטר שאין פודין בו הקדש ומעשר שני, דכתיב: ונתן הכסף וקם לו?

• תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ב עמוד א

• גמ'. האשה נקנית. מאי שנא הכא דתני האשה נקנית, ומ"ש התם דתני האיש מקדש? משום דקא בעי למיתני כסף, וכסף מנ"ל? גמר קיחה קיחה משדה עפרון, כתיב הכא: כי יקח איש אשה, וכתוב התם: נתתי כסף השדה קח ממני, וקיחה איקרי קנין, דכתיב: השדה אשר קנה אברהם, מעיקרא תני לישנא דאורייתא, ולבסוף תני לישנא דרבנן. ומאי לישנא דרבנן? דאסור לה אכ"ע כהקדש.

- The more defining of the two לשונות is קידושין\הקדש
 - Therefore the meaningful variable is פדיון הקדש, and not מעות קונות.

The nature of the 3 types of קידושין

- חדא מחדא לא אתיא, תיתי חדא מתרת! הי תיתי? לא ליכתוב רחמנא בשטר ותיתי מהנך, מה להנך שכן הנאתן מרובה!
- רש"י - כסף וביאה הנאתן מרובה - אבל שטר אירוסין אין בו לה שום הנאה שהרי אין כתוב בו אלא הרי את מקודשת לי.
- הנאה כגורם בסיסי
- לא ניכתוב רחמנא בביאה ותיתי מהנך, מה להנך שכן קנינן מרובה!
- רש"י - קנינן מרובה - שקונין קרקעות ועבדים.
- קנין פורמלי כגורם בסיסי
- לא ניכתוב רחמנא בכסף ותיתי מהנך, מה להנך שכן ישנן בע"כ! וכ"ת, כסף נמי בע"כ באמה העבריה, באישות מיהא לא אשכחן.
- יצירת עובדות ומעמד בלי צורך בדעת הגורמים

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ט עמוד א
ת"ר: בשטר כיצד? כתב לו על הנייר או על החרס אף על פי שאין בו שוה פרוטה בתך מקודשת לי,
בתך מאורסת לי, בתך לי לאינתו - הרי זו מקודשת. **מתקיף לה ר' זירא בר ממל: הא לא דמי האי**
שטרא לשטר זביני, התם מוכר כותב לו שדי מכורה לך, הכא בעל כותב בתך מקודשת לי. **אמר**
רבא: התם מעניינא דקרא, והכא מעניינא דקרא, התם כתיב: ומכר מאחוזתו, במוכר תלה רחמנא,
הכא כתיב: **כי יקח, בבעל תלה רחמנא.**

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ט עמוד א
איתמר: כתבו לשמה **ושלא מדעתה** - רבא ורבינא אמרי: מקודשת, רב פפא ורב שרביא אמרי: אינה
מקודשת. אמר רב פפא: אימא טעמא דידהו, ואימא טעמא דידי;
אימא טעמא דידהו: דכתיב ויצאה והיתה, מקיש הוייה ליציאה, מה יציאה לשמה ו**ושלא מדעתה**, אף
הוייה נמי לשמה ו**ושלא מדעתה**;
ואימא טעמא דידי: ויצאה והיתה, מקיש הוייה ליציאה, מה יציאה בעינן דעת מקנה, אף הוייה בעינן
דעת מקנה.

תלמוד בבלי מסכת קידושין דף ט עמוד ב

ובביאה. מנא לן? אמר ר' אבהו א"ר יוחנן, דאמר קרא: בעולת בעל, מלמד, שנעשה לה בעל על ידי בעילה. א"ל ר' זירא לר' אבהו, ואמרי לה ר"ל לרבי יוחנן כעורה זו ששנה רבי: ובעלה - מלמד שנקנית בביאה! אי מהתם, הוה אמינא עד דמקדש והדר בעיל, קמ"ל.

תלמוד ירושלמי (וילנא) מסכת קידושין פרק א הלכה א
מתני' האשה נקנית בשלש דרכים וקונה את עצמה בשתי דרכים נקנית בכסף ובשטר
ובביאה....

גמ' כיני מתני' או בכסף או בשטר או בביאה ותני ר' חייה כן לא סוף דבר בשלשתן אלא
אפילו באחד מהן

קרובן העדה מסכת קידושין פרק א הלכה א
גמ' כיני מתני'. כן הוא פירושא דמתני' שהאשה נקנית באחד משלשה דרכים או בכסף וכו':
ותני ר"ח כן. ותניא נמי הכי מפורש בברייתא דר"ח:
לא סוף דבר. לאו דוקא בשלשה דרכים יחד נקנית אלא אפי' באחד משלשתן נקנית:

3 דרכים בקידושין

Each creates complete marriage by initiation of one factor

Ways to do the 3 same thing

כסף- הנאה דמטיה
לידו, Wedding Gift

שטר- Formal
change of status

ביאה- DeFacto
start of marriage

Formal Kinyan/Act
of Legal
transformation

concrete
expression of their
desire to marry

Forming of
relationship

Emotional
relationship

Legal status

Physical
relationship